

Jana Nolčová (1946)

Jana Nolčová, rozená Weisfeitová, se narodila 28. května 1946 v Ústí nad Labem. V době jejího narození se v ústecké porodnici rozšířila úplavice. Jana jako jediná přežila z 28 dětí. Její maminka Anna si ji včas vzala domů, a Jana proto nepřišla do styku s touto nemocí. V Ústí žila ještě s otcem Miroslavem a starší sestrou Jarmilou. Mezi její první silné vzpomínky patří poslouchání soudu s Miladou Horákovou v rádiu. Roku 1952 začala chodit na základní školu a také musela „nepovinně“ chodit o Prvním máji do průvodu. Do Pionýra vstoupila roku 1956. V době, kdy její rodina pobývala v Ústí, jezdili vlakem na návštěvu k prarodičům, kteří žili v Táboře. Po ukončení základní školy v roce 1960 se Jana s rodinou přestěhovala do Tábora, kde bydleli u jejího dědy a babičky. U prarodičů žili kvůli nájemníkovi, jenž bydlel v přízemí domu, a také kvůli dědečkově nemoci. V Táboře Jana vystudovala Střední průmyslovou školu strojní a stavební. Během studia se účastnila čajů o páté, jež se konaly v budově hotelu Grand. Maturovala v sobotu 16. června 1965 a ve svém vystudovaném oboru působila téměř celý život. Již dva dny po maturitě, 18. června 1965, nastoupila na pracovní místo ve firmě KOVOSVIT MAS za plat 650,- Kčs hrubého. Téhož roku také jela na první zahraniční dovolenou do Maďarska k Balatonu, z níž si odnesla příjemné vzpomínky. V Táboře měla svoji první svatbu, jež se konala roku 1967. V roce 1969 se jim narodila dcera Magda. O pár let později se se svým prvním manželem Františkem rozvedla. V roce 1975 se vdala za Jaroslava Nolče a přestěhovala se s ním a dcerou do Prahy. Zde nejprve krátkou dobu žili ve Mstěticích a až poté se přestěhovali do Horních Počernic. Druhá dcera jménem Jaroslava se jí narodila v roce 1976. Co se týče zaměstnání, od roku 1978 pracovala ve firmě Armabeton jako dispečerka dopravy, pak po roce přestoupila na 14 let k Československým cirkusům a varieté, kde pracovala také jako dopravní dispečerka a účetní. Nakonec v roce 1993 nastoupila jako archivářka do depozitářů Národního muzea, jež sídlily právě v Horních Počernicích. Zde si pročítala dokumenty o znárodnění obchodů, malých továren, cirkusů a varieté, jež proběhlo v letech 1951-1952. Její manžel se zpět do Tábora přestěhoval roku 1996 a ona v roce 1997. Zde bydleli v rodném domě Oskara Nedbala. Jana Nolčová v jejich bytě žije stále, ale patří jí už pouze malá část tohoto domu.